

Eredienst en Woordbediening (vraag en antwoord)

Vraag: Is het goed wanneer er tijdens de eredienst een (korte of langere) Woordbediening plaats vindt?

Antwoord: In verband met deze vraag is het belangrijk eraan te denken dat elke samenkomst in Gods oog een bepaald karakter heeft. De eredienst is de samenkomst waar wij als priesters komen om iets aan God aan te bieden, namelijk de heerlijkheden en volmaaktheden van de Heer Jezus.

Dit is de grote les van de offers uit Leviticus 1-3, in het bijzonder van het dankoffer. Wanneer wij vergaderd zijn om de dood van de Heer Jezus te gedenken, vergaderd aan Zijn Tafel, dan is Hij in al Zijn heerlijkheid het gezegende Middelpunt, zoals ook bij de Tafel van de HEERE in het Oude Testament (dat wil zeggen het brandofferaltaar) het offer het middelpunt van de dienst was.

Bij de eredienst gaat het om de Heer Jezus, Die wij als het ware in Zijn heerlijkheid opheffen en bewegen voor het aangezicht van Zijn God en Vader, zoals de offeraar (Lev. 7:29-30) en de priesters (Ex. 29:24-28) in het Oude Testament het offer bewogen voor het aangezicht des HEEREN. De eredienst is de samenkomst waar wij als priesters voor Gods aangezicht verschijnen. En als het goed is, hebben wij ons in de week ervoor zó met het Woord van God beziggehouden, dat wij niet met 'lege korven' voor Zijn aangezicht verschijnen.

De Woordbediening heeft een heel ander doel. Als het Woord geopend wordt, spreekt God tot óns, om ons te bemoedigen, te vermanen, aan te sporen, of zelfs (wat op zich het meest verheven is) om aan ons iets te laten zien van Zijn gedachten over de Zoon. Als het Woord geopend wordt, dient God ons daardoor. In plaats dat wij God iets brengen (namelijk geestelijke offeranden) zoals bij de eredienst het geval is, ontvangen wij iets van God (namelijk geestelijk voedsel). Het doel van de eredienst en van de bediening van het Woord zijn dus zo verschillend, dat Gods Woord in Handelingen 2:42 niet voor niets onderscheid maakt tussen 'de leer van de apostelen' en 'de breking van het brood'. Zo spreekt de Geest van God ook uitdrukkelijk éérsst over de Tafel van de Heer (1 Kor. 10) en over het avondmaal van de Heer (1 Kor. 11), vóórdát Hij de verschillende bedieningen voor onze aandacht plaatst in 1 Korinthe 12-14. Deze volgorde is erg belangrijk (zie verder de 'Synopsis' van J.N. Darby over 1 Korinthe).

De opening van het Woord is altijd gezegend, en hoe vaak hebben bijvoorbeeld gedeelten uit de Psalmen, de Evangeliën en de Brieven onze harten reeds niet geraakt, als we vergaderd waren om de Heer te gedenken en Zijn dood te verkondigen!

Maar voor een daadwerkelijke Woordbediening (dus een korte of langere toespraak) met als doel om de gelovigen te dienen, om hen te onderwijzen of meer te laten zien van de waarheid (zelfs als het erom gaat de heerlijkheid van de Heer Jezus en de volmaaktheid van Zijn offer voor de aandacht te plaatsen) -daarvoor is de eredienst niet de aangewezen plaats.

En als dit toch gebeurt, gevoelen we direct dat de samenkomst een ander karakter krijgt, dan waarvoor zij bedoeld is. De dankzegging, lofprijzing en aanbidding - die zo waardevol en uitnemend zijn in Gods oog! - moeten dan helaas plaatsmaken voor het onderwijs aan de gelovigen.